

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 11Csp/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123297197
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Droppa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2023:6123297197.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudcom Mgr. Robertom Droppom, v právnej veci žalobkyne R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297, zastúpenej Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanej A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, D. E., zastúpenej Občianskym združením OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, v konaní o zaplatenie 23 753,89 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalovanej ukladá povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 26 008,14 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 3 325,47 eura a 5 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 23 699,89 eura od 03. 03. 2023 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietla.

III. Žalobkyni priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením vydaným po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresného súdu Banská Bystrica dňa 06. 04. 2023 sa pôvodná žalobkyňa, obchodná spoločnosť 365.bank, a. s., proti žalovanej domáhala zaplatenia istiny 23 753,89 eura spolu s úrokom z úveru vo výške 2 308,25 eura, úrokom z omeškania vo výške 3 325,47 eura, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 23 753,89 eura od 03. 03. 2023 do zaplatenia a nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky. Návrh odôvodnila tým, že strany sporu uzatvorili dňa 14. 09. 2017 zmluvu o úvere č. 1715265564, ktorou bol žalovanej poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 30 000,- eur. Keďže žalovaná úver nesplácala, žalobkyňa vyhlásila predčasnú splatnosť úveru ku dňu 25. 05. 2020 a požiadala žalovanú o okamžité splatenie celého zostatku úveru. Do zosplatenia žalovaná uhradila na úver celkovo 11 066,99 eura, z čoho na istinu pripadla suma 5 605,81 eura, na úroky suma 5 407,18 eura a na poplatky suma 54,- eur. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná čiastočnými úhradami zaplatila 640,30 eura, ktoré plnenia žalobkyňa započítala prednostne na nesplatenú istinu úveru. Celkové úroky, ktoré mala na úver žalovaná zaplatiť, predstavovali podľa amortizačnej tabuľky sumu 7 715,43 eura. Vzhľadom na doteraz zaplatené úroky si žalobkyňa popri istine úveru uplatnila v zmysle aktuálnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj úroky vo výške 2 308,25 eura. Žalobkyňa zároveň žiadala priznať aj zákonné úroky z omeškania s poukazom na čiastočné plnenia žalovanej po zosplatení úveru v kapitalizovanej výške 3 325,47 eura ako aj 5 % ročné úroky z omeškania z istiny od 03. 03. 2023 do zaplatenia.

2. Upomínací súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 25. 04. 2023, sp. zn. 30Up/682/2023, proti ktorému podala žalovaná odpor. Žalovaná splatila sumu 11 066,99 eura, čo znamená, že pri

zosplatení úveru nemusela byť v omeškaní s tromi splátkami úveru. Zároveň, suma, ktorú zaplatila žalovaná, nemusí byť konečná, nakoľko žalobkyňa si sama vykonávala zrážky z jej osobného účtu. Poukázala na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa taktiež neskúmala bonitu klienta pri podpise zmluvy a nekonala s odbornou starostlivosťou a k žalobe nepriložila žiadne dôkazy, ktoré by potvrdili opak. Žalovaná vzniesla námietku premlčania. Z výzvy na splatenie dlžnej časti úveru vyplýva, že žalovaná mala byť v omeškaní so sumou 2 627,13 eura, čo predstavuje 6,6 splátky úveru (392,87 eura). Žalovaná tak bola v omeškaní so splátkou 12/2019 a premlčacia doba začala plynúť nesplnenou splátkou za mesiac marec 2020, t. j. od 16. 03. 2020. Nakoľko bola žaloba podaná 06. 04. 2023, bola podaná po uplynutí premlčacej doby.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení poukázala na to, že premlčacia lehota začala plynúť až deň nasledujúci po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, ktorá nastala 25. 05. 2020. Žaloba bola podaná 06. 04. 2023, teda včas. V článku 1 ods. 1 zmluvy o úvere je zreteľne uvedená adresa žalobkyne. V návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobkyňa riadne špecifikovala uplatnený nárok. Pokiaľ ide o skúmanie bonity, zistený príjem žalovanej bol podľa interného bankového systému dostačujúci na poskytnutie úveru. Deklarovaný príjem žiadateľky zo zamestnania banka overila a akceptovala vo výške 500,-eur, rovnako ako príjem spolužiadateľa vo výške 800,- eur. V rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch žiadateľky a spolužiadateľa zo Spoločného registra bankových informácií. Finančná analýza tak bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 30 000,- eur na 8 rokov s mesačnou splátkou 392,87 eura.

4. V priebehu konania pôvodná žalobkyňa postúpila uplatnenú pohľadávku na súčasnú žalobkyňu a navrhla, aby súd pripustil vstup súčasnej žalobkyne do konania, o čom súd rozhodol uznesením zo dňa 24. 07. 2023, sp. zn. 11Csp/28/2023.

5. Žalovaná následne namietala vecnú pasívnu legitimáciu žalobkyne s odôvodnením, že neboli dodržané podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojení s §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal aj v neprítomnosti ospravedlnených zástupcov strán sporu.

7. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že pôvodná žalobkyňa uzatvorila so žalovanou dňa 14. 09. 2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1715265564, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 30 000,- eur. Žalovaná sa zaviazala úver splatiť pravidelnými 96-timi mesačnými splátkami po 392,87 eura počnúc 15. 10. 2017 a s termínom konečnej splatnosti 15. 09. 2025. Pri dohodnutej 5,90 % fixnej ročnej úrokovej sadzbe úveru, RPMN 6,10 % a priemernej RPMN vo výške 9,08 % sa tak zaviazala celkovo zaplatiť sumu 37 715,43 eura. Súčasťou zmluvy bola aj amortizačná tabuľka obsiahnutá v bode 2.4 zmluvy, z ktorej prehľadne vyplýva údaj pre spotrebiteľa o termíne splatnosti každej jednej splátky, výšky mesačnej splátky, započítanie splátky na úroky a istinu a zostatok istiny.

8. Listom zo dňa 27. 04. 2020 pôvodná žalobkyňa upozornila žalovanú, že ku dňu 27. 04. 2020 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 2 627,13 eura, ktorá pozostáva z omeškaných splátok vo výške 2 618,13 eura a z poplatkov vo výške 9,- eur. Zároveň vyzvala žalovanú na úhradu dlhu v lehote do 15 kalendárnych dní odo dňa doručenia výzvy a poučila ju o možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Následne pôvodná žalobkyňa listom zo dňa 25. 05. 2020, ktorý si žalovaná prevzala do vlastných rúk 15. 06. 2020, oznámila, že úverový záväzok zo Zmluvy o úvere č. 1715265564 zo dňa 14. 09. 2017 sa stal k 25. 05. 2020 predčasne splatný v celom rozsahu. Žalovaná bola vyzvaná zaplatiť dlžnú sumu 25 680,60 eura pozostávajúcu z istiny úveru 24 394,19 eura, úrokov vo výške 1 268,41 eura a poplatkov za upomienky vo výške 18,- eur, do desiatich kalendárnych dní odo dňa doručenia tejto výzvy.

9. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom

úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

10. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

11. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne.

12. Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlh musí byť splnený riadne a včas.

13. V dôsledku vznesenej námietky premlčania bolo v prvom rade potrebné posúdiť, či bola žaloba podaná včas. Premlčacou dobou je časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu v dôsledku dôvodnej námietky premlčania dlžníka nastať účinky premlčania. Všeobecnou premlčacou dobou, ktorá sa vzťahuje aj na tento prípad, je podľa § 101 Občianskeho zákonníka doba troch rokov. Spornou bola otázka začatia plynutia premlčacej doby, ktorá začína plynúť od okamihu, kedy sa právo mohlo prvý raz uplatniť na súde. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, pri premlčaní práva dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky pri strate výhody splátok podľa § 565 Občianskeho zákonníka sa začiatok plynutia premlčacej doby spravuje všeobecných ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka. Aplikácia ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, vylučuje podľa aktuálnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uplatnenie pravidla podľa § 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z uvedeného tak vyplýva, že premlčacia doba začína pri riadnom zosplatnení úveru zo spotrebiteľskej zmluvy plynúť nasledujúci deň po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Listinnými dôkazmi žalobkyňa preukázala, že pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru splnila zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, keď žalovanú naposledy v liste zo dňa 27. 04. 2020 upozornila na možnosť uplatnenia práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky a žalovaná bola nepochybne v omeškaní viac ako tri mesiace, nakoľko žalovaná ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru neuhradila viac ako šesť splátok po 392,87 eura. Z predloženého Aktuálneho stavu úveru ku dňu 16. 02. 2023 vyplýva, že žalovaná sa prvýkrát dostala do omeškania v mesiaci marec 2019, následne si svoju povinnosť splácať úver riadne a včas plnila nepravidelne, pričom v mesiaci február 2020 uhradila sumu 100,01 eura a ďalšiu úhradu vo výške 50,14 eura vykonala až 17. 06. 2020. Pôvodnej žalobkyni tak vzniklo právo na zosplatnenie úveru ku dňu 25. 05. 2020. Premlčacia doba začala plynúť 26. 05. 2020 a nakoľko bola žaloba podaná 06. 04. 2023, právo sa uplatnilo v rámci premlčacej doby, ktorá uplynula 26. 05. 2023.

14. Právo veriteľa na zosplatnenie úveru je podmienené ustanovením § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v tom smere, že ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové spotrebiteľského úveru. Žalobkyňa v konaní preukázala, že pre uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdila s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej a jej spoludlžníka splácať úver. Z lustrácií v bankovom systéme (č. I. 78 až 89) nepochybne vyplýva, že pôvodná žalobkyňa pri poskytovaní úveru vychádzala z dostatočných informácií o žalovanej a jej spoludlžníkovi. Žalovaná navyše iba tvrdila, že žalobkyňa nekonala s odbornou starostlivosťou, avšak predložené listinné dôkazy žiadnym spôsobom nespochybnila a ani bližšie nekonkretizovala, v čom mala tvrdená nedôslednosť žalobkyne spočívať. Významné je aj to, že žalovaná prvých 14 mesiacov splácala riadne svoj záväzok zo zmluvy, čo spochybňuje jej tvrdenie o tom, že v čase uzatvorenia zmluvy nebolo v jej možnostiach úver splácať. Žalovaná v rozhodnom čase žila v spoločnej domácnosti so spoludlžníkom a nezaopatreným dieťaťom, čiže mesačné životné minimum predstavovalo v domácnosti 429,70 eura. Pri deklarovanom príjme žalovanej vo výške 500,- eur a spoludlžníka vo výške 800,- eur a po úhrade dohodnutej mesačnej splátky vo výške 392,87 eura tak v domácnosti žalovanej zostala na živobytie suma 515,13 eura, ktorá tak prevyšuje sumu životného minima. Nakoľko nebolo v konaní žiadnym spôsobom preukázané, že pôvodná žalobkyňa si nesplnila svoju zákonnú povinnosť riadne

posúdiť spôsobilosť spotrebiteľa splácať záväzok, v predmetnej veci jej vzniklo právo na zosplatnenie úveru po dodržaní podmienok podľa § 53 ods. 9 v spojení v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

15. Pokiaľ ide o namietaný nedostatok vecnej pasívnej legitímácie žalobkyne v konaní, tento nebol preukázaný. Banka môže postúpiť pohľadávku zo zosplatneného úveru na iný ako bankový subjekt iba za splnenia podmienok upravených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách. Týmto podmienkami sú písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškania klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku. Žalobkyňa preukázala splnenie týchto podmienok, pričom vychádzajúc z prehľadu splácania úveru ako aj z výšky postúpenej pohľadávky je nepochybné, že omeškania žalovanej ďaleko presahovalo v čase postúpenia 90 dní.

16. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a obsahuje všetky náležitosti vyžadujúce zákonom č. 129/2010 Z. z., predovšetkým tie, absenciu ktorých zákon sankcionuje tým, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd zároveň zistil, že RPMN bola vyčíslená v správnej výške, keď pri úvere vo výške 30 000,- eur poskytnutom dňa 14. 09. 2017, pri 96-tich mesačných splátkach po 392,87 eura, splatných v 15. deň v kalendárnom mesiaci, s dátumom prvej splátky 15. 10. 2017, bola vypočítaná hodnota RPMN 6,10 %. Z uvedeného dôvodu vznikla žalovanej povinnosť vrátiť žalobkyňi okrem istiny úveru aj riadne dojednané úroky z úveru, ako aj prípadné individuálne dojednané poplatky súvisiace s úverom. Námietky žalovanej, ktoré smerovali k záveru o bezúročnom a poplatkovom úvere, sú nedôvodné. Nielen zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale aj z Formuláru pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý žalovaná podpísala 14. 09. 2017, vyplýva, že adresa veriteľa, ako aj finančného agenta, na ktorej je možné uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, bola riadne vyznačená. Zároveň nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že pôvodná žalobkyňa hrubo porušila povinnosti skúmania možnosti spotrebiteľa splácať úver podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. Naopak, žalobkyňa predložila listinné dôkazy, z ktorých vyplýva, že pred uzatvorením zmluvy zisťovala údaje o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žalovanej a prihľadla aj na údaje z bankovej databázy.

17. Žalovaná sa zaviazala splatiť úver celkovou sumou 37 715,43 eura, z čoho uhradila sumu 11 707,29 eura. V prípade riadneho plnenia svojich zmluvných povinností by jej zostávalo do konečnej splatnosti úveru zaplatiť sumu 26 008,14 eura. Pokiaľ ide o priznanie úroku z úveru aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, súd vychádzal z právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. 06. 2020, sp. zn. 5 Cdo 42/2020, podľa ktorého je žalovaná povinná aj po zosplatnení úveru zaplatiť popri istine aj úroky z úveru vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností zo zmluvy zaplatila. Z uvedeného dôvodu súd žalobe vyhovel v časti istiny úveru a zmluvných úrokov vo výške 26 008,14 eura.

18. Nakoľko žalovaná získaný úver nadobudla za účelom refinancovania predchádzajúcich úverov, súd z úradnej povinnosti preskúmal aj to, či predmetným úverom neboli refinancované úvery v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z. z. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1599916947 zo dňa 29. 07. 2015 predloženej na výzvu súdu žalobkyňou vyplýva, že táto obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, v dôsledku čoho úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov. K vyhláseniu predčasnej splatnosti tohto úveru nedošlo, žalovaná neskoršie získaným úverom splatila tento skorší úver sumou 10 766,45 eura v mesiaci september 2017 (z dôvodu nesprávneho zarovnanie textu deň splátky na listine uvedený nie je). Rovnako ako v predmetnej veci, spoludlžníkom tohto skoršieho úveru bola rovnaká osoba. Napriek tomu, že súd po prvom pojednávaní, na ktorom aj bez prítomnosti strán sporu uviedol predbežné právne posúdenie a následne odročil pojednávanie, aby umožnil stranám sporu reagovať, žalovaná zostala nečinná a neuviedla žiadne skutkové tvrdenia ohľadne úveru, ktorý bol refinancovaný predmetným úverom.

19. V časti uplatnených nákladov na uplatnenie pohľadávky vo výške 18,- eur ako aj v započítanej časti poplatkov vo výške 54,- eur, súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. V článku 3.1 zmluvy si zmluvné strany síce dohodli, že v prípade omeškania so splácaním úveru je banka oprávnená uplatniť si náhradu skutočných nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky, avšak tieto neboli žiadnym spôsobom špecifikované a to ani vo formulári v časti F (Náklady v prípade oneskorených splátok). Veriteľ si môže pritom proti spotrebiteľovi uplatňovať len tie poplatky, ktoré vyplývajú zo zmluvy a sú tak individuálne dojednané. Navyiac, zo sumy 9,- eur vyplýva, že nejde o skutočné náklady, ale o paušálnu sumu nákladov.

Nakoľko tieto náklady neboli individuálne dojednané a nakoniec ani žalobkyňou špecifikované, súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 72,- eur zamietol.

20. Žalovaná sa dostala do omeškania, preto žalobkyni patrí aj zákonný úrok z omeškania. Popri 5 % ročnom úroku z omeškania zo sumy 24 394,19 eura od 26. 05. 2020, pri zohľadnení jednotlivých čiastočných plneniach žalovanej po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, v celkovej výške 3 325,47 eura súd priznal žalobkyni aj zákonný úrok z omeškania z priznanej istiny úveru od 03. 03. 2023 do zaplatenia, tak ako je uvedené v I. výroku tohto rozsudku.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Neúspech žalobkyne v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie 72,- eur predstavuje absolútne nepatrnú časť 0,2 %, ktorú súd nezohľadnil v rozhodnutí o náhrade trov konania. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne o výške náhrady trov konania súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná osoba dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená osoba môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.